

Не час говорити про стабільність, її треба утверджувати

Розмова з головою районної ради М.С. ТАЦЮКОМ

Колегіально вирішувати всі складні ці життя району —
преди голови районної ради Миколи Сергійовича ТАЦЮКА.

— Миколо Сергійовичу! Наближається День Конституції. З яким настроєм ви, як голова районної ради, зус-трічаєте це свято? Чи пов'язується вонд для вас з почуттям соціального оптимізму?

— Щоб відповісти на це запитання, не зайве звернутися до самої Конституції. Час від часу наш Основний Закон піддається критиці, називається "буржуазним" за своєю суттю. Та з іншого боку, Конституцію України багато хто вважає однією з найдемократичніших і найгуманніших з-поміж світових конституцій. І це поза сумнівом: якби всі її положення неухильно дотримувалися, у нас не було б такого вражаючого розшарування в суспільстві, ми й справді піднесли б над собою лозунг соціального партнерства і вибудували б сильну, упевнену в собі державу. На жаль, на ділі все значно складніше. Дорогою ціною оплачуємо помилки й прорахунки, ніяк не

визначимося з зовнішніми і внутрішніми пріоритетами. Загальнодержавні проблеми болісно відчуваються в регіонах. І все-таки розпач, вважаю, не підмога у скруті. Не може бути, щоб держава з таким економічним і духовним потенціалом не знайшла виходу з кризи. Та й, за оцінками ряду економістів і експертів, певні ознаки економічного одужання вже проглядаються.

— Останнім часом районна рада досить активно переймається найрізноманітнішими соціально-економічними проблемами району. Наскільки ефективними виявилися ці зусилля? На чому буде зосереджено увагу в найближчій перспективі?

— Саме життя змушує щось робити, хоча це й непросто. Район наш не тільки аграрний, але й дотаційний. А тим часом закон про пріоритетність соціального розвитку села й агропромислового комплек-

су, на який покладалося стільки надій, себе не виправдав. Районна рада, як і райдержадміністрація, намагається пом'якшувати кожний черговий удар. А тому і на найближчій сесії слухатимуться питання про стан підприємництва у районі та соціального захист населення від наслідків чорнобильської катастрофи. Є відповідні намітки й у планах на друге півріччя 2000 року. Тож райрада, хоч і делегує більшість повноважень райдержадміністрації, зберігає значний вплив на обстановку в районі. Зауважмо: благодотворний, стабілізуючий вплив.

— Якщо судити по промисловості, переживаємо момент певного повороту до стабілізації. Що, на ваш погляд, необхідно зробити в районі, щоб втримати ситуацію під контролем і почати масштабне відродження економіки?

— Дійсно, статистикою зафіксовано пріріст промислового виробництва з початку

нинішнього року. Він відчутний — 10,52 відсотка. Однак сільське господарство, особливо його громадський сектор, у глибокому застої, а цьогорічна посуха, що взаємодоповнює чергується із заморозками, поглиблює скруту. З оглядкою на це, а також на глибокий занепад тваринництва, не час говорити про стабільність. Становище досить хистке. І треба докласти всіх сил, щоб здобутого — отой пріріст у промисловості — не втратити й остаточно не скотитись у прірву економічної розрухи. Треба відроджувати картоплярство, льонарство; на основі надійної кормової бази розвивати тваринництво. Однак усе це залишиться на рівні світлої мрії, якщо сільське господарство дійсно не стане пріоритетною галуззю й не заручиться державною підтримкою.

— А тепер уявно повернімося до сесійної зали. Миколо Сергійовичу, чим ви пояснюєте спалахи емоцій, що час від часу спостерігаються на сесіях районної ради? Чого в них більше: прагнення докопатися до істини чи — намагання окремих депутатів будь-що-будь "вишукати шпичку у чіємусь оці"?

— То правда: сесії бувають емоційними, й не обходиться без певного напруження у їх роботі. Правда й те, що окремі депутати вдаються, так би мовити, до ідеологічної "саморозкрутки", коли більше бачать себе і свою ідеологічну позицію (чи амбіцію?), аніж проблему, яка обговорюється. На щастя, таких небагато. Тож переважає все-таки пошук істини, а не "шпички у чужому оці". Пошук цей непростий.

(Закінчення на 2-й стор.)

Не час говорити про стабільність, її треба утверджувати

(Початок на 1-ій стор.)

Мусимо визнати, що ми, весь народ, уже далеко від колишньої єдності й уніфікованості. До того ж, ринкових відносин, як таких, у нашій державі немає, зате проросли і глибоко вкоренились усі ті "негативи", що відзначають західне суспільство. Дуже хочеться, щоб разом із ринковими відносинами, економічно досить спроможними, до нас, зокрема й на Полісся, не проникали бездуховність і бездушність, споживачтво і гендлярське ставлення до життя.

На порозі третього тисячоліття нам варто збагнути (чи заново відкрити) істину, яка відкрилася ще мислителям древності: "Свобода полягає у тому, щоб залежати тільки від Закону". Повним своїм складом наша райрада, схоже, прагне до цього.

— У розвиток вашої думки зауважу, що на сесіях кілька разів ставилося питання про створення тимчасових депутатських комісій і вивчення ними болючих для району пи-

тань. Як оцінюєте роботу цих комісій? Чи спроможлися вони на об'єктивний і неупереджений висновок?

— Думаю — це абсолютно нормально, коли депутати виявляють до якогось питання підвищену увагу і вивчають його через власну комісію. Так у нас було у випадку з асфальтним заводом і "тотальною" вирубкою придорожніх лісонасаджень, а також щодо перенесення школи-інтернату з Рафалівки у Володимирець. Незважаючи на сильні і цілеспрямовані контраргументи, депутати, зокрема члени створених райрадою комісій, виявили завидну наполегливість. І найцінніше тут, як на мене, в тому, що окремі керівники, почуваячись у трудовому колективі, як у власній вотчині, відчули, у випадку законозневagi можуть бути й проблеми, до того ж — серйозні. Гадаю, цей симптом — із розряду обнадійливих.

— Намічається певна реструктуризація районної ради (одна з депутатських комісій ліквідується). Чим це викликано? І чи "впи-

салися" депутатські комісії у масштаби тих завдань, що стоять перед ними?

— Почну з останнього: "вписалися". Не всі вони спрацювали однаково результативно. Не всі й не завжди збирались на свої засідання у повному складі. Але питання порушували важливі й прагнули виходити на серйозні рішення. Що ж до реструктуризації, то функції мандатної комісії перейме на себе інша. А за рахунок особового її складу буде зміцнено чисельно слабші комісії. Так вирішено президією райради, й реорганізація, як бачимо, докорінних змін не передбачає.

Користуючись нагодою, не можу не торкнутися й молодіжної проблематики. Гірко це визнавати у День молоді, але так склалося, що молоді люди, зокрема й молоді таланти, надто часто залишаються наодинці з життєвими й по-дорослому складними негараздами. У нас цьому протистоять соціальна служба молоді, районна програма "Творча обдарованість", ДКТВ "Пагір". І паростки такої

турботи всіляко треба плекати, пам'ятаючи, що з маленького пастушка виріс геній людського духу — Тарас Шевченко. Зрештою, дорости маємо й до розуміння того, що у центрі нашого життя — не тільки артисти і політики, але й — талановиті хлібороби, металурги, вчителі і медпрацівники. У кожного з них — своя доля і свій шлях широкий. І кожний має бути сином, а не пасинком своєї Вітчизни.

Записав
Олексій ГОРОДНИЙ.

ЦИМИ ДНЯМИ Микола Сергійович зустрів 50-річчя з дня народження. Широ вітаємо ювіляра і зичимо йому міцного здоров'я, щасливого довголіття, добрих задумів, сподівань і звершень. Розраховуємо й на те, що, долучаючи свій досвід до вирішення найнагальніших проблем району, Микола Сергійович залишатиметься й добрим другом районки, її співтворцем і натхненником.

Словом, з роси і з води Вам, шановний ювіляре!